

**Ocena dorobku oraz osiągnięcia naukowego  
w postępowaniu habilitacyjnym Pana dr n. med. Wojciecha Soleckiego  
Adiunkta w Zakładzie Neurobiologii i Neuropsychologii  
Instytutu Psychologii Stosowanej, Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej,  
Uniwersytetu Jagiellońskiego**

**Ocena opracowana w związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego  
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie  
nauki medyczne**

**Recenzja została wykonana na podstawie otrzymanych materiałów:**

- autoreferatu,
- zestawu 8 prac oryginalnych oraz jednego rozdziału w pracy zbiorowej, przedstawionych jako osiągnięcie naukowe pod wspólnym tytułem: „ZNACZENIE MODULACJI AKTYWNOŚCI MEZOLIMBICZNEGO UKŁADU DOPAMINERGICZNEGO W ZACHOWANIACH POSZUKIWAWCZYCH KOKAINY”
- wykazu opublikowanych prac naukowych, informacji o wystąpieniach na konferencjach naukowych, aktywności w komitetach organizacyjnych konferencji, uzyskanych i realizowanych projektach badawczych, członkostwie w towarzystwach naukowych, informacja o odbytych stażach w instytucjach naukowych, aktywności recenzenckiej, działalności popularyzującej naukę oraz aktywności dydaktycznej,
- analizy bibliometrycznej dorobku naukowego,
- kopii dyplomu doktorskiego,
- zestawu kopii publikacji wraz z oświadczeniami współautorów

Dr Wojciech Solecki w 2004 roku ukończył studia na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego uzyskując stopień magistra z wyróżnieniem. W tym też roku ukończył również dwuletnie Studium Socjoterapii i Psychoterapii Młodzieży w Krakowskim Centrum Psychodynamicznym. Bezpośrednio po studiach rozpoczął pracę w Zakładzie Neurofarmakologii

Molekularnej Instytutu Farmakologii PAN w Krakowie a jednocześnie rozpoczął 4-letnie podyplomowe szkolenie rekomendowane przez Polskie Towarzystwo Psychologiczne i Polskie Towarzystwo Psychoterapii Psychodynamicznej w Szkole Psychoterapii Psychodynamicznej w Krakowskim Centrum Psychodynamicznym, przygotowujące do certyfikatu psychoterapeuty, który uzyskał w 2011 roku. W latach 2004-2011 był również zatrudniony jako wykładowca w Instytucie Psychologii Stosowanej Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz w Ośrodku Profilaktyki i Terapii Rodzin Stowarzyszenia „Dobra Nadzieja” w Krakowie jako psycholog, terapeuta (2004-2006). Pracę terapeuty kontynuował w Krakowskim Instytucie Psychoterapii stowarzyszenia „Siemacha” w latach 2006-2011.

W latach 2007-2011 dr Solecki był uczestnikiem studiów III stopnia (doktoranckich) na kierunku Neuropsychofarmakologia w IF PAN w Krakowie.

W 2011 roku uzyskał stopień doktora nauk medycznych (z wyróżnieniem) w zakresie biologii medycznej, specjalności neuropsychofarmakologia na podstawie obronionej rozprawy doktorskiej pt.: „Znaczenie genotypu dla zachowań związanych z uzależnieniem” nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Farmakologii PAN w Krakowie. Promotorem pracy doktorskiej był Prof. dr hab. Ryszard Przewłocki. Recenzentami w przewodzie doktorskim był Prof. dr hab. Jerzy Vetulani oraz Prof. dr hab. Bogdan Sadowski.

W latach 2011 - 2013 odbył trwający dwa lata staż podoktorski w Zakładzie Psychiatrii Yale School of Medicine, Yale University w New Haven w USA. Po powrocie ze stażu pracował w Zakładzie Neurofarmakologii Molekularnej IF PAN w Krakowie, gdzie był zatrudniony do 2018 roku. Od 2013 roku jest również adiunktem w Zakładzie Neurobiologii i Neuropsychologii Instytutu Psychologii Stosowanej, Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej, Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie pracuje do chwili obecnej.

### **Ocena dorobku naukowego**

Dr Wojciech Solecki jest autorem i współautorem 26 publikacji (23 prace oryginalne, 2 przeglądowe, 1 rozdział w pracy zbiorowej) włączając prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego. Przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora opublikował 8 prac oryginalnych o sumarycznym współczynniku oddziaływania  $IF=30.921$ . Po uzyskaniu stopnia doktora opublikował 15 prac oryginalnych o sumarycznym współczynniku oddziaływania  $IF=60.445$ , 2 prace przeglądowe o sumarycznym współczynniku oddziaływania  $IF=2.34$  oraz jeden rozdział w pracy zbiorowej. Dr Wojciech Solecki brał czynny udział w konferencjach naukowych (44 streszczenia w materiałach pokonferencyjnych, z czego 14 przed doktoratem a 30 po doktoracie). Ponadto Kandydat wygłosił wykłady na 4 konferencjach międzynarodowych, 3 seminariach naukowych oraz jednej Szkole Zimowej. Łączny dorobek naukowy Habilitanta w ocenie naukometrycznej jest bardzo dobry i według danych bibliometrycznych z dn. 16.04.2020 r. sumaryczny  $IF$  publikacji wynosi 93.709 a sumaryczna punktacja MNiSW opublikowanych prac wynosi 1246. Liczba cytowań Jego publikacji wg bazy Web of Science na dzień 16.04.2020 wynosi 408, natomiast liczba cytowań z wył. autocytowań wynosi 366. Indeks Hirscha = 11.

## Ocena osiągnięcia naukowego

Przedstawione przez dr Wojciecha Soleckiego osiągnięcie naukowe pt. „Znaczenie modulacji aktywności mezolimbicznego układu dopaminergicznego w zachowaniach poszukiwawczych kokainy” obejmuje monotematyczny cykl ośmiu oryginalnych prac naukowych oraz jednego rozdziału w pracy zbiorowej, opublikowanych na przestrzeni siedmiu lat (2013-2019). Są to następujące pozycje:

1. Solecki W, Wickham RJ, Behrens S, Wang J, Zwerling B, Mason GF, Addy NA. Differential role of ventral tegmental area acetylcholine and N-methyl-D-aspartate receptors in cocaine-seeking. *Neuropharmacology*. 2013 Dec; 75:9-18. doi: 10.1016/j.neuropharm.2013.07.001.
2. Addy NA, Solecki W. Clinical syndromes of substance use disorder W podręczniku pt. Genomics, circuits, and pathways in clinical neuropsychiatry, pod redakcją T. Lehnera, B. L. Millera, i M. W. State London: Academic Press - Elsevier, 2016 doi:10.1016/B978-0-12-800105-9.00038-X, str. 619-634
3. Solecki W, Szklarczyk K, Klasa A, Pradel K, Dobrzański G, Przewłocki R. Alpha1-adrenergic receptor blockade in the VTA modulates fear memories and stress responses *Eur Neuropsychopharmacol*. 2017 27(8):782-794. doi: 10.1016/j.euroneuro.2017.05.008.
4. Solecki W, Szklarczyk K, Pradel K, Kwiatkowska K, Dobrzański G, Przewłocki R. Noradrenergic signaling in the VTA modulates cocaine craving *Addict Biol*. 2018 23(2):596-609. doi: 10.1111/adb.12514.
5. Pradel K, Blasiak T, Solecki W. Adrenergic receptor agonists' modulation of dopaminergic and non-dopaminergic neurons in the ventral tegmental area *Neuroscience*. 2018 375:119-134. doi: 10.1016/j.neuroscience.2017.11.002.
6. Solecki W, Wilczkowski M, Pradel K, Karwowska K, Kielbinski M, Drwięga G, Zajda K, Blasiak T, Soltys Z, Rajfur Z, Szklarczyk K, Przewłocki R. Effects of brief inhibition of the ventral tegmental area dopamine neurons on the cocaine seeking during abstinence *Addict Biol*. 2019 e12826. doi: 10.1111/adb.12826.
7. Solecki W, Kielbinski M, Karwowska K, Zajda K, Wilczkowski M, Rajfur Z, Przewłocki R. Alpha1-adrenergic receptor blockade in the ventral tegmental area modulates conditional stimulus-induced cocaine seeking *Neuropharmacology*. 2019 158:107680. doi: 10.1016/j.neuropharm.2019.107680.
8. Solecki W, Kus N, Gralec K, Klasa A, Pradel K, Przewłocki R. Noradrenergic and corticosteroid receptors regulate somatic and motivational symptoms of morphine withdrawal *Behav Brain Res*. 2019 360:146- 157. doi: 10.1016/j.bbr.2018.11.041.
9. Kielbinski M, Bernacka J, Solecki W. Differential regulation of phasic dopamine release in the forebrain by the VTA noradrenergic receptor signaling *J Neurochem*. 2019 149(6):747- 759. doi: 10.1111/jnc.14706.

W 6 z załączonych prac oryginalnych Pan doktor Solecki jest pierwszym autorem (w większości z tych prac również autorem korespondencyjnym), w 2 pozostałych autorem korespondencyjnym. We wszystkich przedstawionych pracach był pomysłodawcą, projektował i wykonał badania, przygotowywał manuskrypt. Świadczy to niewątpliwie o jego znaczącym i bezpośrednim wkładzie w powstanie tych prac.

Należy podkreślić, że przedstawione prace tworzące osiągnięcie naukowe dr Soleckiego poruszają bardzo ważną problematykę uzależnień. Temat ten jest bardzo istotny w kontekście narastającego zjawiska związanego z używaniem środków psychoaktywnych, prowadzącego do poważnych zaburzeń i problemów zdrowotnych. Współczesna medycyna nie dysponuje skutecznymi sposobami leczenia uzależnień, słabo są również poznane mechanizmy towarzyszące przyjmowaniu substancji uzależniających i późniejszej abstynencji, co dodatkowo nadaje rangę badaniom Habilitanta. Uzależnienia są wieloczynnikowym fenomenem, warunkowanym wpływem zarówno czynników biologicznych, psychologicznych oraz społecznych. Wykorzystanie przedklinicznych modeli uzależnień zwiększa szanse na znalezienie neurobiologicznych mechanizmów działania środków uzależniających. W tym kontekście, badania Pana doktora są ważnym głosem w poszukiwaniu potencjalnych strategii terapeutycznych dotyczących leczenia uzależnień.

Celem przedstawionego przez dr Soleckiego cyklu prac wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego była próba wyodrębnienia patofizjologicznego mechanizmu będącego podstawą głodu substancji uzależniającej – kluczowego objawu przyczyniającego się do utrzymywania się objawów uzależnienia.

W pierwszej z przedstawionych prac dr Solecki wykazał, że napadowa aktywność neuronów dopaminergicznych VTA, może wpływać na fazowe uwalnianie dopaminy w NAc i wywołane bodźcem warunkowym zachowania poszukiwawcze substancji uzależniających. Dodatkowo, zaobserwował, że ekspozycja na substancje uzależniające może prowadzić do zmian neuroadaptacyjnych w procesach regulujących fazową aktywność dopaminergiczną w układzie VTA-NAc, co może mieć odzwierciedlenie w długotrwałym utrzymywaniu się głodu substancji uzależniającej.

Kolejne badania dotyczyły oceny aktywności neuronów dopaminergicznych VTA w zachowaniach poszukiwawczych kokainy wywołanych bodźcem warunkowym. Przeprowadzone badania pozwoliły na wykazanie zaangażowania aktywności noradrenergicznej obszaru VTA, regulującej zarówno fazową aktywność dopaminergiczną jak i wywołane bodźcem warunkowym, poszukiwanie substancji uzależniającej.

Kolejny wątek badawczy odnosił się do próby scharakteryzowania fizjologicznych i behawioralnych konsekwencji aktywności noradrenergicznej w VTA. Istotnym wnioskiem wynikającym z tych badań było potwierdzenie kluczowej i selektywnej roli receptorów  $\alpha 1$  obszaru VTA w modulowaniu wyładowań neuronów dopaminergicznych oraz fazowego uwalniania dopaminy w NAc. Ponadto wskazano na rolę receptorów  $\alpha 2$  w VTA jako kluczowych dla regulacji stężenia noradrenaliny w synapsach i przestrzeni międzykomórkowej.

Kolejne badania przyniosło obserwacje dotyczące faktu, że obecność włókien noradrenergicznych wraz z widocznymi żyłakowatościami, w bezpośrednim sąsiedztwie neuronów dopaminergicznych VTA (zarówno w części przyśrodkowej jak i bocznej daje możliwość regulacji aktywności tych neuronów i tym samym może mieć istotne znaczenie dla aktywności VTA w trakcie abstynencji od kokainy

Kolejne z serii badań potwierdziło rolę aktywności receptora  $\alpha 1$  w obszarze VTA w wywoływaniu i ekspresji zachowania wywołanego przez awersyjny bodziec warunkowy, w tym w nabywaniu reakcji lękowej.

Wspomniane wyniki były inspiracją do kolejnych badań, dotyczących roli aktywności noradrenergicznej, w zaburzeniach afektywnych doświadczanych w trakcie okresu abstynencji od substancji uzależniających. Otrzymane wyniki wykazały relatywną nieskuteczność blokady receptorów adrenergicznych i kortykoidowych w osłabianiu warunkowanej awersji wywołanej odstawieniem. Natomiast blokada receptorów adrenergicznych  $\alpha 1$ -,  $\alpha 2$ - i  $\beta$ , oraz receptora mineralokortykoidowego ograniczała somatyczne objawy odstawienia. Na podstawie tych obserwacji wysunięto wniosek, że blokowanie aktywności receptorów AR i MR jest skuteczną strategią zmniejszającą nasilenie somatycznych, ale nie motywacyjno-afektywnych objawów zespołu odstawienia.

Biorąc pod uwagę otrzymane wyniki należy zgodzić się z Habilitantem, że przeprowadzone badania wskazały na rolę aktywności receptorów adrenergicznych VTA w poszukiwaniu substancji nagradzającej (kokainy) oraz ekspresji lęku warunkowanego w okresie abstynencji. Zaproponowano, że aktywność receptora adrenergicznego  $\alpha 1$  w VTA może mieć znaczenie dla hierarchizacji bodźców środowiskowych, oraz wykazano, że redukcja aktywności noradrenergicznej ogranicza objawy zespołu odstawiennego, co może mieć potencjalne znaczenie dla hamowania głodu substancji uzależniającej wywołanego bodźcem warunkowym.

Przedstawione wnioski pochodzą z cyklu prac stanowiących podstawę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Ich sumaryczny IF wynosi 32.645, natomiast suma punktów MNiSW równa się 745. W mojej ocenie zaprezentowane współczynniki bibliometryczne są imponujące i spełniają wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego. Warto podkreślić, że wszystkie składające się na osiągnięcie naukowe prace, w których habilitant jest pierwszym lub kolejnym autorem ze znaczącym udziałem, mają istotne znaczenie naukowe, odpowiadają na ważne pytania w bardzo skomplikowanym obszarze badań naukowych. Wszystkie prace zostały opublikowane w znaczących, wysoko punktowanych czasopismach naukowych.

### **Ocena pozostałego dorobku naukowego**

Przedstawiony przez Habilitanta dorobek naukowy, poza tym wskazanym jako osiągnięcie naukowe, liczy 15 prac oryginalnych oraz 2 prace przeglądowe (o łącznym współczynniku oddziaływania równym  $IF = 61.064$ ) z czego 8 prac oryginalnych zostało opublikowanych przed doktoratem, a 7 po uzyskaniu stopnia doktora. Wszystkie prace zostały opublikowane w wysoko punktowanych anglojęzycznych czasopismach indeksowanych na liście JCR. Sumaryczny IF wszystkich opublikowanych przez dr W. Soleckiego prac wynosi 93.709 a liczba punktów przyznanych przez MNiSW równa jest 1246. Większość aktywności publikacyjnej kandydata miała miejsce po uzyskaniu stopnia naukowego doktora ( $IF=62.785$ ,  $MNiSW=1079$ pkt).

Podczas swojej kariery naukowej dr Solecki odbył dwuletni staż podoktorski w Yale School of Medicine. Dzięki pobytowi w tym ośrodku, Habilitant poszerzył swój warsztat badawczy, zdobył cenne doświadczenie i nawiązał trwałe współprace naukowe. Efektem badań prowadzonych podczas stażu jest 6 publikacji

Umiejętność współpracy z badaczami z innych ośrodków naukowych, zarówno w kraju jak i za granicą, odgrywa bardzo istotne znaczenie w realizacji zadań badawczych. Współpraca taka

umożliwia wymianę doświadczeń naukowych oraz poszerzenie warsztatu badawczego. W tym aspekcie przedstawione do recenzji informacje dotyczące współpracy naukowej Habilitanta budzą uznanie. Pan dr Solecki był zaangażowany we współpracę między innymi z prof. dr hab. Ryszardem Przewłockim, prof. dr hab. Mariuszem Pappem, prof. Ronaldem Duman, prof. Ralphem DiLeone, dr hab. Janem Manuelem Rodriguez Parkitna, dr hab. Rafałem Rygułą, dr hab. Tomaszem Błasiakiem, prof. Krystyną Gołtembiowską, prof. Ireną Nalepą, dr hab. Marzeną Maćkowiak. Współpraca ta w niejednym przypadku zaowocowała wspólnymi publikacjami. Dr Solecki współpracował również z młodymi badaczami wspierając ich na początkowych etapach kariery naukowej. Dodatkowo, prowadząc od 2015 roku hodowle szczurów transgenicznych, wspierał badaczy z innych ośrodków, udostępniając im model transgeniczny.

Na szczególną uwagę i uznanie zasługuje umiejętność pozyskiwania przez Habilitanta środków na badania naukowe. Łącznie dr Solecki brał udział w realizacji 9 projektów grantowych. Przed uzyskaniem stopnia doktora Kandydat był zaangażowany jako główny wykonawca w dwóch grantach międzynarodowych. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora kierował 5 projektami badawczymi, w 2 pozostałych projektach był wykonawcą. Pierwszy z projektów, którymi dr Solecki kierował (FNP HOMING PLUS) realizowany był w latach 2013-15. Efektem realizacji tego projektu były 3 prace magisterskie i 2 publikacje. Drugi projekt, którego był kierownikiem (SONATA 6 finansowanego przez NCN), dotyczył wykazania nowych mechanizmów regulujących głód substancji uzależniającej w czasie abstynencji. W wyniku jego realizacji powstało laboratorium dedykowane badaniom z użyciem szybko-skanowej voltamperometrii cyklicznej *in vivo*, optogenetyki i testów behawioralnych u szczurów transgenicznych. Efektem realizacji projektu były 3 prace magisterskie i 6 publikacji naukowych. Kolejny projekt, którym dr Solecki kierował (NCN OPUS 7) był kontynuacją i rozszerzeniem projektu SONATA 6 i dotyczył wykazania nowych mechanizmów regulujących zachowania poszukiwawcze kokainy w czasie abstynencji u szczurów. Efektem realizacji tego projektu były 2 prace magisterskie i 5 publikacji. Czwarty z projektów Kandydata (EC REA FP7 Marie Curie International Incoming Fellowship) był kontynuacją badań rozpoczętych w ramach projektu FNP HOMING PLUS. Prace powstałe w ramach realizacji tego projektu są w trakcie procesu publikacyjnego. Obecnie dr Solecki kieruje projektem NCN OPUS 15, który jest kontynuacją badań rozpoczętych w ramach projektu NCN Sonata 6. Celem tego projektu jest wskazanie neurobiologicznych mechanizmów w polu brzusznej nakrywki zaangażowanych w powstawanie reakcji poszukiwania substancji uzależniających, jak i reakcji uwarunkowanego strachu wywołanych przez bodźce warunkowe. Dotychczasowym efektem realizacji projektu były trzy doniesienia oraz jeden wykład podczas konferencji naukowej.

Oprócz realizacji projektów grantowych Habilitant był również zaangażowany w realizację kilku projektów statutowych Zakładu Neurobiologii i Neuropsychologii UJ, w których zajmował się badaniem zachowania związanego z uzależnieniem.

Dr Solecki aktywnie dzieli się swoją wiedzą i doświadczeniem oraz prezentuje wyniki. Habilitant uczestniczył w licznych konferencjach międzynarodowych i krajowych, gdzie prezentował wyniki swoich badań. Wygłosił również kilka wykładów na konferencjach międzynarodowych seminariach naukowych i Szkole Zimowej. Wyrazem uznania dla jego dokonań jest powierzenie mu recenzji prac w kilku czasopismach listy filadelfijskiej.

## Ocena działalności dydaktyczno-organizacyjnej

Na szczególną uwagę zasługuje działalność dydaktyczna i organizacyjna Habilitanta oraz Jego zaangażowanie w popularyzację nauki. Z przedstawionych do recenzji dokumentów wynika, że dr Wojciech Solecki jest zaangażowanym nauczycielem akademickim posiadającym duże doświadczenie dydaktyczne. Prowadzi wykłady, seminaria i konwersatoria na kierunku Psychologia stosowana WZiKS UJ. W ciągu 7 lat przeprowadził w sumie 1718 godzin zajęć dydaktycznych.

Habilitant jest koordynatorem i wykładowcą następujących kursów na kierunku Psychologia Stosowana: Biofizjologiczne podstawy zachowania, Psychologia neurobiologiczna, Neurobiologiczne podstawy psychoterapii, Nowe trendy w badaniach mózgu, Neurobiologiczne podstawy uzależnień, Neurobiologiczne podstawy ja i świadomości, Mózg i stres oraz Neurobiologiczne podstawy zachowania. Dodatkowo, prowadzi również ćwiczenia i wykłady na kursach: Psychologia neurobiologiczna, Metody oraz techniki badania i diagnozy psychologicznej, Warsztaty psychologii stosowanej: warsztaty z neuropsychologii. Od 2019 roku prowadzi również zajęcia na kierunku Neurobiologia (WB UJ). Brał również udział w powstaniu nowej specjalności na kierunku psychologia–Neuropsychologia i neurokognitywistyka, gdzie przygotował sylabusy dla przedmiotów: „Neurobiologiczne podstawy uzależnień” oraz „Neurobiologiczne podstawy psychoterapii”. Ogromne zaangażowanie Kandydata w pracę dydaktyczną przekłada się niewątpliwie na wysoki poziom merytoryczny procesu kształcenia w uczelni, w której jest zatrudniony.

Swoje imponujące doświadczenie dydaktyczne dr W. Solecki wykorzystał sprawując nadzór i opiekę nad studentami - był promotorem 11 prac magisterskich oraz opiekunem naukowym 4 prac magisterskich (studenci kierunków Neurobiologia i Psychologia stosowana WZiKS UJ). Część tych prac była realizowana w ramach badań, w kierowanych przez Habilitanta projektach badawczych. Na uwagę zasługuje fakt, że cztery prace zostały obronione z wyróżnieniem, a pięciu magistrantów dr Soleckiego dostało się na studia III stopnia. Dr Solecki był również promotorem dwóch prac licencjackich. Obecnie Habilitant jest promotorem pomocniczym pracy doktorskiej. Dodatkowo, od 2014r jest opiekunem naukowym sekcji Neuroscience koła naukowego.

Na ogromne uznanie zasługuje działalność organizacyjna Habilitanta. Dr Solecki zaprojektował i zorganizował laboratorium (w Instytucie Zoologii i Badań Biomedycznych na Wydziale Biologii Uniwersytetu Jagiellońskiego), na które zdobył niezbędne finansowanie dzięki otrzymanym projektom badawczym (NCN Opus 7 i 15), wynajął pomieszczenia, zdobył pozwolenia na badania z użyciem GMO, urządził i wyposażył pracownię. Uruchomił również hodowlę szczurów transgenicznych oraz stworzył stanowiska do badań elektrochemicznych, immunohistochemicznych i behawioralnych. Habilitant uczestniczył również w zakupie aparatury do badań psychofizjologicznych oraz samodzielnie uruchomił aparaturę do badania aktywności elektrodermalnej u ludzi

Działalność naukowa dr Soleckiego została doceniona, co przejawiało się kilkoma nagrodami przyznanymi w latach 2011-2018. Kandydat jest beneficjentem 6 nagród i wyróżnień, w tym dwóch Nagród zespołowych Rektora za osiągnięcia naukowe. Nagrody zespołowe dodatkowo eksponują umiejętność współpracy naukowej co jest bardzo istotne w prowadzeniu badań. Wyrazem uznania dla osiągnięć dr Soleckiego było między innymi przyznanie stypendium naukowego dla wybitnego młodego naukowca, przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Imponujące jest również zaangażowanie Habilitanta w działalność popularyzatorską. Kandydat czynnie uczestniczył prowadząc warsztaty w takich wydarzeniach jak: Noc Naukowców, Święto Uniwersytetu Jagiellońskiego, Neuropiknik oraz 17 Festiwal Nauki i Sztuki, przy czym w tym ostatnim wydarzeniu oprócz prowadzenia warsztatów był głównym organizatorem z ramienia IPS, WZiKS UJ.

Oprócz działalności popularyzatorskiej Kandydat również zaangażowany był w działalność na rzecz poprawy zdrowia psychicznego mieszkańców Krakowa. Celem przewodnim jego działalności było wczesne wykrywanie zaburzeń psychicznych, ich terapia oraz profilaktyka, a także spadek ilości hospitalizacji. Na szczególną uwagę i uznanie zasługuje praca Habilitanta w Krakowskim Instytucie Psychoterapii (KIP) na rzecz potrzebujących rodzin, przede wszystkim rodzin wykluczonych społecznie, dla których dr Solecki nieodpłatnie prowadził terapię rodzinną. Prowadził również indywidualne spotkania terapeutyczne dla młodzieży oraz terapie grupowe dla szczególnie potrzebujących dzieci, doświadczających przemocy, odrzucenia i problemów rodzinnych. Zaangażowany był również w szkolenia pedagogów, pracowników socjalnych, kuratorów i policjantów. Jego działalność została doceniona przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej - w 2012 roku został finalistą konkursu im. A. Rojszczaka.

#### **Wnioski końcowe**

Osiągnięcie naukowe i pozostały dorobek naukowy Pana dr Wojciecha Soleckiego, jak również Jego działalność dydaktyczną i zaangażowanie w działalność społeczne oceniam bardzo wysoko. Prowadzone przez Habilitanta badania wskazują na ponadprzeciętną wiedzę teoretyczną, znajomość warsztatu, dużą umiejętność współpracy oraz inwencję twórczą i organizacyjną, które budzą ogromne uznanie. Przedłożone do oceny osiągnięcie naukowe i dorobek naukowy dr Wojciecha Soleckiego spełniają wymagania stawiane przez Ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (art. 219 ust. 1 pkt. 2) w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

W związku z powyższym zwracam się z wnioskiem do Wysokiej Rady Naukowej IF PAN o nadanie Panu dr Wojciechowi Soleckiemu stopnia doktora habilitowanego.

  
Dr hab. Ilona Joniec-Maciejak